

SCAD-NIEUWSBRIEF

De mensen en verhalen van een constructieve samenwerking...

Beste vrienden van SCAD

Wie bij SCAD op bezoek geweest is, kan de mensen van India niet vergeten. Wie SCAD bezoekers hier in België ontmoet heeft, is onder de indruk van hun enthousiasme en gedrevenheid. Een samenwerking over de grenzen van continenten en culturen heen, met als gemeenschappelijk doel het creëren van extra kansen voor mensen met een beperking. Reeds jaren is er een vruchtbare samenwerking tussen SCAD en Dienstencentrum GID(t)S. Dit resulteerde in wederzijdse uitwisseling van aanpak en visie, in werkreizen, in vele stages van studenten van Vlaamse hogescholen. Vorig jaar zijn we gestart met een nieuw samenwerkingsprogramma. Kernmedewerkers van SCAD krijgen een intensieve stage (2 tot 3 maanden) in Vlaanderen, waarbij ze ondergedompeld worden in onze aanpak, en daaruit kunnen meepikken wat voor hun werking belangrijk is. Om te zorgen dat de inzichten die de SCAD medewerkers hier opdoen effectief kunnen

geïmplementeerd worden, hebben we een retentiefonds opgericht (zie achteraan deze nieuwsbrief). Enkel als de mensen gedurende een lange periode in SCAD blijven, en de lokroep van de privé-ziekenhuizen weerstaan, kan hun opgedane kennis ook echt geborgd worden in de SCAD werking.

Ook hier blijft er een sterke interesse in de aanpak van SCAD. Daarom organiseren we in 2014 een eerste inleefreis. 21 mensen uit de entourage van Dienstencentrum GID(t)S gaan samen de werking van SCAD en regio Tamil Nadu verkennen tijdens de paasvakantie.

In deze nieuwsbrief leest u heel wat getuigenissen van mensen die SCAD bezochten of steunden.

Ook onze partners die mee de SCAD werking ondersteunen, zoals VIVES en de provincie West-Vlaanderen, komen aan het woord.

Ik wens u veel leesplezier.

Philip Vanneste

Het verhaal van Freddy "Ik ben blij dat ik iets kan betekenen!"

Freddy De Tollenaere is sinds jaren bewoner in Dominiek Savio Instituut in Gits. Al heel zijn leven engageert Freddy zich ten dienste van anderen en zet hij initiatieven op poten om anderen te helpen. Hij zette zich reeds in ten dienste van het project van Frans Verhelle in Brazilië en voor een project in Kenia bracht hij zelf een rolwagen ter plaatste voor een 13-jarige meisje dat eindelijk 'bevrijd' was uit haar kamertje.

Want naast zijn groot solidariteitsgevoel heeft Freddy een bijzondere interesse in andere landen

en culturen. Hij gaat hij dan ook heel graag op reis, en liefst zo ver mogelijk... Freddy ging al bijna de hele wereld rond!

Sinds een tweetal jaar zet hij zich ook in ten dienste van SCAD. Hij hoorde over de samenwerking van Dienstencentrum GID(t)S en deze Zuid-Indiase organisatie, die ondersteuning biedt voor heel wat kansengroepen uit de regio. Freddy voelde zich meteen aangesproken om zich ook persoonlijk te engageren. Want dat is zijn drijfveer: mensen met beperking in ontwikkelingslanden dezelfde kansen

proberen te bieden als ze hier hebben. Hij liet kettingen en sjaaltjes uit India overkomen om ze hier ten voordele van SCAD te verkopen. Hij organiseerde ook een rommelmarkt. Kortom, geen gelegenheid liet Freddy onbenut om zijn engagement aan de man of vrouw te brengen.

En zoals het Freddy betuigt, groeide ook nu het verlangen om zelf eens naar India te gaan en SCAD te bezoeken.

In april van dit jaar was het zover: Samen met directeur Eric Van Parys en diensthoofd Brigitte Meuris bracht Freddy een bezoek aan SCAD. Het werd een pakkende ervaring waar hij tot op vandaag onder de indruk van is.

Freddy: *"Ik ben heel blij dat ik naar India ben*

geweest en dat ik het SCAD-project daar met mijn eigen ogen gezien heb. Ik was ook trots om zelf de opbrengst van mijn verkoop, toch ruim 600 euro, ter plaatse te overhandigen.

Maar ik moet wel zeggen dat ik het bij momenten moeilijk heb gehad. Het was toch wel één van mijn zwaarste reizen...vooral de confrontatie dat de mensen die daar in de zoutmijnen werken, niets maar dan ook NIETS hebben...Ook de armoede in de steden die zo pijnlijk is om te zien. Ik had het daar echt moeilijk mee.

Maar dat motiveert mij nog meer om mij hier te blijven inzetten.

Die mensen daar kunnen alle steun gebruiken!"

Het verhaal van Koen, Patricia en Mieke **"Een beklivende ervaring..."**

In april 2012 namen Koen Staelens, directeur strategie bij Mariasteen, Patricia Adriaens, bestuurder in Dienstencentrum GID(t)S vzw, en Mieke Vermeersch, diensthoofd bij de kleuterwerking in Dominiek Savio Instituut, deel aan de inleefreis naar SCAD in India.

Zij volgden de samenwerking met SCAD al. Dat prikkelde hun interesse om zelf naar India te gaan.

Voor alledrie was het de eerste kennismaking met India. Met een open geest en veel vragen vertrokken zij, een groot avontuur tegemoet.

Voor Koen, Patricia en Mieke was de ganse reis een beklivende ervaring die hen de rest van hun leven zal bij blijven. De indruk die SCAD en India op hen maakte, maar ook de groep mensen die meereisden van uit Dienstencentrum GID(t)S.

Koen Staelens

"Ik ging met een welbepaalde opdracht. Samen met Katrien, kinesiste in Dominiek Savio Instituut en Els, docente orthopedie aan KHK Genk, zouden we diverse hulpmiddelen vervaardigen voor een tiental kinderen die eerder dat jaar geopereerd waren en hun revalidatieperiode achter de rug hadden.

De eerste dag al maakten we kennis met de kinderen en met de mensen van SCAD op hun werkterrein. Met een concrete aanpak voor therapie en orthopedie voor deze 10 kinderen konden we de omkadering van SCAD heel wat kennis bijbrengen. De dagen erna kregen we een brede kijk op de werking van SCAD en werkten we heel intensief met de kinderen. Ondertussen probeerde ik enig begrip te krijgen van de cultuur in

India, de werking van de school en het project in de orthopedische werkplaats.
 Hoe hard ik me ook inzette voor het project samen met Katrien en Els voor de 10 kinderen, ik moest ook leren om ideeën en visies die ons eigen zijn, los te laten. Dit is een totaal andere wereld met hun eigen gewoontes, visies en kijk op het leven. Al vlug bleek dat ik niet de enige was. In de andere teams kwam hetzelfde gevoel naar boven: Wat kunnen wij vanuit de westerse wereld overbrengen in zo'n andere wereld?

's Avonds hebben we met de volledige groep veel gepraat en van gedachten gewisseld. Dit bracht ons samen en we vonden elkaar in verhalen en beleving. Ik heb terug geleerd wat het betekent om te moeten DOEN in plaats van steeds te denken. Ik zocht met twee onbekende dames creatief naar oplossingen voor de kinderen om mogelijkheden creëren voor hun ontwikkeling en toekomst. Die 10 kinderen zijn voor mij van grote betekenis en ik hoop dat ze door onze kleine bijdrage betere kansen krijgen.

Ik geloof er alvast in dat SCAD er alles zal aan doen om deze en vele andere kinderen kansen te geven! "

Patricia Adriaens

"We hadden soms een dubbel gevoel. Het ene moment waren we dolenthousiast over de samenwerking, het andere moment hadden we vragen rond de duurzaamheid van onze inspanningen. De technologische achterstand is zo groot, wat moeten wij hen de nieuwste snufjes aanleren? We moeten echt terug naar de basis, met de middelen uit onze begintijd...

Hun grootste uitdaging is om het grote personeelsverloop tegen te gaan. Om dit tegemoet te komen

We pasten dit sta-apparaat aan zodat dit jongetje de wereld vanuit een ander perspectief kan zien. Dolgelukkig was hij.

werd een engagement aangegaan, nl. 2 personen vanuit SCAD mogen voor meerdere weken naar Gits komen om ervaring op te doen en hieraan is een bonus gekoppeld als ze langer bij SCAD blijven werken.

Mij blijft ook de schitterende groep van deelnemers bij! Stuk voor stuk gedreven mensen die alles gegeven hebben om er het maximale uit te halen. Veel materiaal werd meegebracht vanuit België, maar gedurende ons verblijf werkte iedereen tot in de late uurtjes verder om een antwoord te geven op de concrete vragen uit de werking. We hebben de indruk niet veel gerealiseerd te hebben, maar in feite hebben we toch een hele weg afgelegd. Hopelijk kunnen de medewerkers van SCAD de opgedane kennis en tips in de praktijk toepassen.

Vele deelnemers kenden elkaar vooraf niet. We hebben beseft dat we ook veel van elkaar kunnen leren en dat heeft de werking bij ons enkel maar versterkt.

Ik ben dankbaar voor de kans om in tien dagen zoveel levenservaring op te doen...

Mieke Vermeersch

"De grootsheid van het land en van SCAD is mij sterk bijgebleven. Hun visie: 'reaching the unreached' is voor hen een haast onmogelijke opdracht. Toch probeert men in de dorpen zelf personen met een beperking praktische hulp te bieden. Ze betrekken de oudere vrouwen en alleenstaanden uit het dorp in die hulp. Dit is een echte vrijwilligerswerking met opgeleide vrijwilligers.

Hoe blij de zigeunerkinderen waren met een simpele stylo...

Wij staan ook voor die zoektocht om onze bewoners met hun 'uitdaging' te helpen integreren in hun leefomgeving. Wij hebben met de jaren een mooi theoretisch kader opgebouwd, hebben veel kennis opgedaan maar om dit in praktijk te brengen, kunnen we nog leren van SCAD!

Ik was erg onder de indruk van hoe positief die mensen in het leven staan ondanks zoveel armoede. Dit is zeker de verdienste van de medewerkers van SCAD, hoe zij respectvol omgaan met die mensen en hen in hun eigenwaarde steunen. Participeren in hun leven zonder sturend te zijn of hen met een vinger te wijzen, hoe ze vooral kijken naar de groeikansen en niet naar de beperkingen. Het blijft voor mij een uitdaging om met diezelfde ingesteldheid te werken en de mogelijkheden van de kinderen hier te ontplooiën.

Het verhaal van Lydia "Steun aan SCAD...VAN HARTE!"

"Als oud-personeelslid van Dominiek Savio Instituut volg ik nog steeds met veel interesse de uitgebreide activiteiten in Dienstencentrum GID(t)S. In 1964 startte ik als logopediste en nadien werkte ik als psychologe voor het MPI.

Binnen het paramedisch en pedagogisch team onderzocht ik de cognitieve mogelijkheden van kinderen met neuro-motorische problemen van 2,5 tot 6 jaar. Geleidelijk breidde de vraagstelling zich uit naar diagnosestelling en begeleiding van baby's met ontwikkelingsstoornissen. Na verloop van tijd ging deze werking een onafhankelijk leven leiden als 'Dienst voor vroeg- en thuisbegeleiding'.

Een vroegtijdige ondersteuning van ouders met probleemkinderen, een vroege diagnose en dito behandeling resulteerden meestal in positieve resultaten. Dit gaf mij de overtuiging van het uitgesproken belang van deze dienstverlening.

In 1996 ging ik na 32 dienstjaren met pensioen. Nu zijn we 50 jaar getrouwd: dit feest wilden we graag vieren. Persoonlijke geschenken hoefden niet. We dachten aan cadeau-sponsoring voor een goed doel. Mijn gedachten gingen naar Dominiek Savio Instituut. Ik gaf er de voorkeur aan om een

Na de reis had ik moeite met een rollercoaster van emoties... ons luxe-leven, de stress, hoge verwachtingspatronen ... Ik heb geleerd wat te relativiseren, om zo naar de essentie van het leven gaan! Elkaar graag zien en steunen in alledaagse dingen is mijn motto geworden. Of zoals de visie van Dienstencentrum GID(t)S:

Als je wat je kunt, mag doen, en er iets mee in beweging brengt, wat zinvol is, dan ga je in jezelf geloven, meetellen in de groep en je Gedragen voelen...

project te steunen voor "kinderen met beperking". Mijn man was hiermee volledig akkoord. We kenden de SCAD-werking al via S.O.S. Zoutmijnkinderen. Het tijdschrift 'Er Roert Entwat' informeerde ons over de samenwerking van Dienstencentrum GID(t)S met SCAD. Met belangstelling volgde ik de verslagen over de werkbezoeken in India.

Vooral de CBR-werking, wat in de lijn ligt van mijn vroegere opdracht binnen de thuisbegeleiding, trok mijn aandacht. De ambulante hulp met o.a. de probleemonderkenning, behandelingsmogelijkheden en onderwijs voor zoveel kinderen en jongeren met fysieke of meervoudige handicap lieten ons niet onverschillig. We werden ons bewust van de vele noden en het grote gebrek aan middelen voor deze grote groep kinderen met beperkingen in het arme zuiden van India.

Enkele dagen na het jubileumfeest hadden we ten huize van Marjolijn een leerrijke en gezellige ontmoeting met Dr. Cletus en Mrs. Amali: zeker een meerwaarde voor onze motivatie! We kregen

hierdoor de mogelijkheid de inzet van onze financiële steun in functie van de CBR-werking met hen te bespreken. Op het eind van dit jaar zullen we vernemen wat ze met de giften gerealiseerd hebben. We kijken er verwachtingsvol naar uit!

We danken ook hartelijk onze familie en vrienden die deze sponsoring mede hebben mogelijk gemaakt.”

Lydia Pyck-Bonte

Woordje van Marjolijn: Het was enkel mits blijvend aandringen en een sterke overtuigingskracht dat we Lydia over de brug kregen om iets te schrijven als 'sponsor'...want Lydia staat niet graag in de belangstelling en voelt zich het best in de gedaante van 'stille weldoener'. Dienstencentrum GID(t)S had het genoe-gen om 2.425 € huwelijksjubileumgeschenk te mogen doorstorten naar SCAD.

Lydia en Maurits, BEDANKT in naam van de SCAD CBR-werking!

Het verhaal van Jo “SCAD en KH Vives, een zinvolle samenwerking”

De Katholieke Hogeschool VIVES (= fusie tussen KHBO en KATHO) breidt de samenwerking met SCAD uit.

Reeds sedert enkele jaren namen studenten van de opleiding Ergotherapie deel aan een stageperiode in India, mede onder supervisie van de dienst ergotherapie van Dominiek Savio Instituut.

In het academiejaar 2012-2013 vervoegden de opleiding Logopedie en Audiologie en de Lerarenopleiding van de Katholieke Hogeschool VIVES de stage in India. De studenten Logopedie en Audiologie werden hierop voorbereid door voorafgaandelijk stage te lopen in Dominiek Savio Instituut onder leiding van diensthoofd logopedie Daisy Decoene. Tijdens het academiejaar 2012-2013 werden verdere contacten georganiseerd tussen SCAD en de Katholieke Hogeschool VIVES om deze stages te bestendigen en werden afspraken gemaakt om ook andere opleidingen van het departement Gezondheidszorg de kans te bieden hieraan deel te nemen.

Jo Verstraete, internationale coördinator voor het departement Gezondheidszorg, ondernam in het voorjaar een prospectiereis om de mogelijkheden ter plekke in kaart te brengen. Naast de observatie en evaluatie van het werk van de op dat moment aanwezige studenten in Anbu Illam, werden werkbezoeken gepland aan o.a. de zigeunergemeenschap, het lepradorp en de zoutwinningsgebieden.

Het bleek al gauw dat er tal van mogelijkheden waren voor andere opleidingen in de Gezondheidszorg zoals Verpleegkunde, Vroedkunde, Voedings- en Dieetleer.

Enkele maanden later ontving de hogeschool een delegatie van SCAD en Dominiek Savio Instituut om de gemaakte afspraken vast te leggen en om de mogelijkheden te bekijken om ook het departement Industriële Wetenschappen in de toekomst hieraan te laten deelnemen.

Zo zullen in het academiejaar 2013-2014, naast de opleiding Logopedie en Audiologie, ook de opleidingen Voedings- en Dieetkunde en Vroedkunde studenten uitsturen naar Zuid-India.

Het is de bedoeling dat de volgende jaren ook studenten van Ergotherapie, Verpleegkunde, de Lerarenopleiding en het departement Industriële Wetenschappen verder stages lopen bij SCAD.

Werkoverleg van de studenten met Dr. Cletus, Mrs. Amali en Mr. Charles

Hoe elke euro steun aan SCAD nuttig besteed wordt!

Projectsteun vanuit de provincie, een investering die loont!

Dankzij een cofinanciering vanuit het SCAD-fonds van Dienstencentrum GID(t)S kan SCAD voor het 2de jaar op een rij rekenen op €12.500 projectsteun van de Provincie West-Vlaanderen. Deze steun wordt ingezet in het project 'Differently-Abled'. Zo kon men 153 kinderen en jongeren met een beperking voorzien van noodzakelijke orthopedische hulpmiddelen. Het gaat om 20 paar orthopedische schoenen, 5 prothesen, 17 beenspalken, 7 handspalken, 10 bekkenorthesen, 5 rompkorsetten, 4 zithulpmiddelen, 6 statoestellen, 4 valhelmen, 3 aangepaste stoelen, 22 rolstoelen, 19 loophulpmiddelen, 12 driewielers, 8 hoorapparaten en 15 brillen. Er werden twee in hoogte verstelbare behandelafels aangekocht en om zich vlotter te verplaatsen naar de CBR-locaties ook 4 motorfietsen. 25 personen met een beperking kregen een beroepsopleiding met het oog op tewerkstelling en 6 jongeren kregen orthopedische chirurgie om hun functionaliteit en zelfredzaamheid te verhogen.

Iedere euro is besteed in samenspraak met het Noord-Zuid Beleid van de provincie.

Een mooie realisatie!

Retentiefonds

Hiernaast gebruiken we de giften voor SCAD ook als retentiefonds. Een probleem bij SCAD is dat medewerkers met wat ervaring worden weggekocht door privé-ziekenhuizen. Zij kunnen een hoger loon betalen dan wat de SCAD organisatie zich kan veroorloven. Samen met SCAD investeren we in kernmedewerkers die hier een lange stage doorbrengen. SCAD investeert in de reiskosten, wij financieren hun verblijf hier, en maken heel wat tijd vrij om hen te tonen hoe wij werken om mensen met een beperking extra kansen te geven. Het is belangrijk dat die kernmedewerkers na hun terugkeer minstens 3 jaar bij SCAD blijven. Zo kunnen zij wat ze hier leerden ook echt doorgeven en borgen in de werking.

Om te vermijden dat die medewerkers snel vertrekken, hebben we een retentiefonds opgericht.

Mensen die hier stage liepen, krijgen gedurende drie jaar een extra loon, dat het verschil met de privé-ziekenhuizen opheft. SCAD draagt zelf de helft van deze kosten. Dienstencentrum GID(t)S stelt nog eens hetzelfde bedrag ter beschikking voor de afdeling waar de persoon werkt (bv. voor aankoop van materiaal).

Door te investeren in loon zorgen we ervoor dat SCAD competente mensen kan aantrekken en behouden, en dat die competenties ten dienste kunnen gesteld worden van alle mensen. Anders blijft goede zorg in India een privilege van de rijken, die zich een privé-ziekenhuis kunnen veroorloven.

Wij willen dat ook arme mensen met een beperking extra kansen krijgen.

Magarani krijgt voet en onderbeenorthesen aangemeten om de chirurgische correctie te behouden.

Esakiammal in haar statoestel spelend met educatief spelmateriaal

Joseph leerde fietsen te herstellen. SCAD steunde hem financieel zodat hij een eigen fiets herrsteldienst kon opstarten.

Joseph kan niet stappen en daarom bezorgde SCAD hem een driewiel-fiets zodat hij op verplaatsing kan herstellen. Hij verdient nu zo'n 300 RS per dag.

U wilt zelf deze vruchtbare samenwerking steunen? DAT KAN!
U kan uw gift storten op rekening van Dominiek Savio Instituut:
KBC IBAN: BE22 4640 1126 1147 | BIC: KREDBEBB
met vermelding "Steun aan SCAD + uw naam"
Giften vanaf 40 euro zijn fiscaal aftrekbaar.
We houden u op de hoogte van de vorderingen in SCAD.